

РЕШЕНИЕ

№ 992

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Горелски
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10018** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 285, ал. 1 от Закон за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. Д., съд адр. [населено място], [улица], ет. 3, офис 14, понастоящем в ЗОЗТ „К.“, срещу Решение № 5368/11.08.2023 г. по адм.д. № 6162/2022 г. на АССГ, по иск с правно основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, с което съдът отхвърля претенциите на касатора срещу Главна дирекция „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“, [населено място] за присъждане на сумата от 10 000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, както следва: 1. През периода 02.02.2022 г. – 28.02.2022 г. и 28.07.2022 г. – 03.08.2022 г. , поради ежедневното му задължаване от администрацията на затвора да става рано, за да хови на пазар; поставянето му в нехуманни условия на живот в резултат от съжителството с друг лишен от свобода. 2. През периода 02.02.2022 г. – 03.08.2022 г. , поради извършване на 24.06.2022 г. на обиск, без да му е представена заповед, от което е бил стресиран; неполагане на адекватни медицински грижи; отмъстително и враждебно отношение на администрацията на затвора към него.

Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила, изразяващо се в избирателна и превратна оценка на доказателствата, както и поради

нарушение на материалния закон. Моли отмяна на решението и уважаване изцяло на претенциите.

В съдебното заседание касаторът се явява лично и с назначения си особен представител, като поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба се представлява в съдебното заседание, като оспорва жалбата, моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила. Претендира деловодни разноски.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура поддържа в съдебното заседание за неоснователност на касационната жалба.

Т. КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 285, ал. 1 ЗИНЗС от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива касационни основания.

Претенциите на касатора са отхвърлени, като съдът е приел, че през процесните периоди няма изпълнение от администрацията на задълженията ѝ по чл. 3 от ЗИНЗС да осигури необходимите стандарти при изтърпяването на наказанието лишаване от свобода, свързани с хуманно третиране на осъдения и осигуряването му на медицински грижи. Съдът е приел, че не са налице нарушения и във връзка с оплакването, че на 24.06.2022 г. на касатора е извършен незаконен и унизителен обиск. Отхвърлено е оплакването за нехуманно съвместителство в килия с друг осъден на лишаване от свобода, както и за нехигенизиране на килията от страна на администрацията на затвора. Съдът се е позовал на приложените по делото и неопровергани документи, на свидетелските показания на лицето П. В. Ф. – също изтърпявал наказанието „лишаване от свобода“, позовал се е и на приетата по делото комплексна Съдебно-психиатрична и психологична експертиза.

Съдебно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за отмяната му, поради следното:

Неоснователно е оплакването, че първоинстанционният съд е обсъдил изборително и превратно доказателствата относно задължението на ответника да осигурява медицински грижи за осъдения на лишаване от свобода касатор. Правилно съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 128 от ЗИНЗС относно задължението на ответника да осигурява медицински грижи на осъдените според нуждите им, като е отнесъл норбата към приетата по делото комплексна Съдебно-психиатрична и психологична експертиза. Според последната на касатора са оказвани необходимите медицински грижи в затвора, съответстващи на конкретните му здравословни нужди, като влошаването на здравословното му състояние не е поради неосигуряването на стандартите по чл. 3 от ЗИНЗС при изтърпяване на наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора за невзет предвид от съда незаконен обиск, извършен му на 24.06.2022 г. Съдът конкретно е обсъдил процедурата по извършване на обиска – докладна, резолюция и разпореждане на компетентните органи,

приложени под л. 85 от делото и неопровергани. Съдът е обосновал законността на обиска във връзка с разпоредбите на чл. 92 и 95 от ЗИНЗС.

Неоснователно е оплакването на касатора за невзето предвид от съда нехуманно отношение към него от органите по изпълнение на наказанието през процесния период, изразяващо се в особено отношение към него и задължаването му да следва дневен режим – различен от установения за останалите лишени от свобода. Правилно са приети от съда категоричните показания на лицето П. В. Ф. – също изтърпявал наказанието „лишаване от свобода“, че въпреки трудния характер на касатора администрацията на затвора не е проявявала различно и лично негативно отношение към него.

Неоснователни са оплакванията на касатора за невзето предвид от съда негативно отношение към него от администрацията на затвора, изразяващо се в задължаването му да споделя една килия с друг нечистоплътен осъден на лишаване от свобода, както и в нехигенизиране на килията му. Правилно съдът е посочил, че съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ППЗИНЗС грижата за чистотата на затворническите помещения е възложено на изтърпяващите наказание. Съдът е взел предвид сигнала на касатора до администрацията на затвора /л. 65/ относно хигената на съкилийника му И. и съответно взетите мерки по хигенизирането на спалното и санитарно помещение. Ето защо, правилно съдът е направил извод за активни действия от страна на ответника по отстраняване на проблема с хигената, а не по negliжиране на случая. В този смисъл, ирелевантни са показанията на лицето П. В. Ф. – също изтърпявал наказанието „лишаване от свобода“, че хигената в затворническите помещения е на много ниско ниво. Дори да се кредитират тези показания, то не се доказва, че липсата на хигена е поради бездействие на администрацията на затвора. Различни могат да са причините за липса на хигена, като релевантно би било да се установи, че лошите хигенни условия са поради бездействие на администрацията на затвора. Именно в цитираните показания на Ф. се посочва, за осигурен от администрацията на затвора периодичен график по дезинфекциране на затворническите помещения.

От всичко изложено до тук, следва да се приеме, че правилно първоинстанционният съд е приел, че на касатора са осигурени нужните стандарти по чл. 3 от ЕКПЧ и чл. 3 от ЗИНЗС за хуманно отношение при изтърпяването на наложеното му наказание лишаване от свобода. Установените по делото характерови и здравословни особености на касатора са от естество да обусловят по-трудното му адаптиране в изолираната среда, в която законно е поставен. Това, обаче, не е причина да се обоснове извод, че спрямо него не са спазени цитираните необходими стандарти по чл. 3 от ЕКПЧ и чл. 3 от ЗИНЗС за хуманно отношение при изтърпяването на наложеното му наказание лишаване от свобода.

Отхвърлянето на касационната жалба не обуславя основателност на искането на ответника по нея за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Това е така, доколкото ЗИНЗС съдържа специални правила относно присъждането на разноски, различни от тези по АПК и ГПК, които не предвиждат подобно присъждане.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК вр. чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС, Административен съд София – град, XXIV^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5368/11.08.2023 г. по адм.д. № 6162/2022 г. на
Административен съд София - град.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: